

Na temelju članka 30. stavka 1. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 2013. godine donijela

UREDBU

o objavi Dodatnog protokola između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o izmjenama i dopunama Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja

Članak 1.

Objavljuje se Dodatni protokol između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o izmjenama i dopunama Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja, sklopljen u Rimu 1. kolovoza 2012., u izvorniku na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Dodatnog protokola iz članka 1. ove Uredbe, u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

**DODATNI PROTOKOL
IZMEĐU
VLADE
REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE SAN MARINO
O IZMJENAMA I DOPUNAMA UGOVORA
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE SAN MARINO
O POTICANJU I UZAJAMNOJ ZAŠTITI ULAGANJA**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike San Marino (u daljnjem tekstu „ugovorne stranke“),

s obzirom na Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja sklopljen u Zagrebu, 7. svibnja 2004. godine (u daljnjem tekstu „Ugovor“),

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Članak 4. Ugovora mijenja se i glasi:

„Nacionalni tretman i tretman najpovlaštenije države

1. Niti jedna ugovorna stranka neće na svom teritoriju ulaganjima i povratima ulagatelja druge ugovorne stranke odobriti tretman koji je manje povoljan od onoga kojeg odobrava ulaganjima i povratima svojih vlastitih ulagatelja, ili ulaganjima i povratima ulagatelja bilo koje treće države, što god je povoljnije za odnosne ulagatelje.
2. Niti jedna ugovorna stranka neće na svom teritoriju odobriti ulagateljima druge ugovorne stranke, a u svezi s upravljanjem, održavanjem, uživanjem ili korištenjem njihovih ulaganja, tretman koji je manje povoljan od onoga kojeg odobrava svojim vlastitim ulagateljima ili ulagateljima bilo koje treće države, što god je povoljnije za odnosne ulagatelje.
3. Odredbe nacionalnog tretmana i tretmana najpovlaštenije države ovog članka ne primjenjuju se na pogodnosti koje ugovorna stranka odobrava sukladno svojim obvezama kao članica carinske, ekonomske ili monetarne unije, zajedničkog tržišta ili područja slobodne trgovine.
4. Odredbe ovog Ugovora neće se tumačiti tako da obvezuju jednu ugovornu stranku da na ulagatelje druge ugovorne stranke proširi pogodnosti bilo kojeg tretmana, prednosti ili povlastice koje je odobrila ulagateljima bilo koje treće države slijedom obveza te ugovorne stranke kao članice neke carinske, ekonomske ili monetarne unije, zajedničkog tržišta ili područja slobodne trgovine, koje proizlaze iz nekog međunarodnog ugovora ili dogovora o uzajamnosti te carinske, ekonomske ili monetarne unije, zajedničkog tržišta ili područja slobodne trgovine.
5. Odredbe ovog Ugovora neće se tumačiti tako da obvezuju jednu ugovornu stranku da proširi na ulagatelje druge ugovorne stranke, ili na ulaganja ili povrate tih ulagatelja, pogodnosti bilo kojeg tretmana, prednosti ili povlastice koje ugovorna stranka može pružiti na osnovi bilo kojeg međunarodnog ugovora ili dogovora koji se u potpunosti ili djelomično odnosi na oporezivanje.“

Članak 2.

Članak 7. Ugovora mijenja se tako da se iza stavka 3. dodaje novi stavak 4. koji glasi:

“4. Odredbe stavaka 1. 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje mjere koje je usvojila Europska unija.“

Članak 3.

Iza članka 8. Ugovora dodaje se novi članak 9. koji glasi:

“Članak 9.

Osnovni sigurnosni interesi

“Ovaj Ugovor neće spriječiti bilo koju od ugovornih stranaka da primjeni mjere potrebne za održavanje javnog reda, za ispunjenje svojih obveza glede održavanja ili uspostavljanja međunarodnog mira i sigurnosti, ili zaštite vlastitih osnovnih sigurnosnih interesa koji mogu

uključivati interese koji proizlaze iz njenog članstva u carinskoj, ekonomskoj ili monetarnoj uniji, zajedničkom tržištu ili području slobodne trgovine.“

Članak 4.

Članci 9., 10., 11., 12. i 13. Ugovora postaju članci 10., 11., 12., 13. i 14.

Članak 5.

Ovaj Dodatni protokol čini sastavni dio Ugovora.

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu tridesetog dana nakon datuma primitka posljednje pisane obavijesti, kojom se ugovorne stranke međusobno izvješćuju, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.

Sastavljeno u Rimu, dana 1. kolovoza 2012., u dva izvornika, svaki na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu Republike Hrvatske

Tomislav Vidošević, v.r.
izvanredni i opunomoćeni veleposlanik
Republike Hrvatske u Talijanskoj Republici

Za Vladu Republike San Marino

Daniela Rotondaro, v.r.
izvanredna i opunomoćena veleposlanica
Republike San Marino u Talijanskoj Republici

Članak 3.

Provedba Dodatnog protokola iz članka 1. ove Uredbe u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove trgovinske politike.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe Dodatni protokol iz članka 1. ove Uredbe nije na snazi, te će se podaci o njegovu stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

OBRAZLOŽENJE

Vlada Republike Hrvatske je svojom Odlukom o pokretanju postupka za sklapanje Dodatnog protokola između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o izmjenama i dopunama Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja, od 5. lipnja 2008. godine, Klasa: 404-01/03-03/03, Ur.broj: 5030105-08-1, prihvatila prijedlog za pokretanje postupka za sklapanje navedenog Dodatnog protokola.

Tekst Dodatnog protokola usuglašen je diplomatskim putem, a Dodatni protokol je potpisan u Rimu 1. kolovoza 2012.

Dodatni protokol su potpisali, za Vladu Republike Hrvatske, gospodin Tomislav Vidošević, izvanredni i opunomoćeni veleposlanik Republike Hrvatske u Talijanskoj Republici i, za Vladu Republike San Marino, gospođa Daniela Rotondaro, izvanredna i opunomoćena veleposlanica Republike San Marino u Talijanskoj Republici.

Provedba ovog Dodatnog protokola u djelokrugu je Državnog ureda za trgovinsku politiku.

Provedba ove Uredbe neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

DODATNI PROTOKOL
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE SAN MARINO
O IZMJENAMA I DOPUNAMA UGOVORA
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE SAN MARINO
O POTICANJU I UZAJAMNOJ ZAŠTITI ULAGANJA

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike San Marino (u daljnjem tekstu „ugovorne stranke“),
s obzirom na Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike San Marino o poticanju i
uzajamnoj zaštiti ulaganja sklopljen u Zagrebu, 7. svibnja 2004. godine (u daljnjem tekstu „Ugovor“),
sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Članak 4. Ugovora mijenja se i glasi:

„Nacionalni tretman i tretman najpovlaštenije države

1. Niti jedna ugovorna stranka neće na svom teritoriju ulaganjima i povratima ulagatelja druge ugovorne stranke odobriti tretman koji je manje povoljan od onoga kojeg odobrava ulaganjima i povratima svojih vlastitih ulagatelja, ili ulaganjima i povratima ulagatelja bilo koje treće države, što god je povoljnije za odnosne ulagatelje.
2. Niti jedna ugovorna stranka neće na svom teritoriju odobriti ulagateljima druge ugovorne stranke, a u svezi s upravljanjem, održavanjem, uživanjem ili korištenjem njihovih ulaganja, tretman koji je manje povoljan od onoga kojeg odobrava svojim vlastitim ulagateljima ili ulagateljima bilo koje treće države, što god je povoljnije za odnosne ulagatelje.
3. Odredbe nacionalnog tretmana i tretmana najpovlaštenije države ovog članka ne primjenjuju se na pogodnosti koje ugovorna stranka odobrava sukladno svojim obvezama kao članica carinske, ekonomske ili monetarne unije, zajedničkog tržišta ili područja slobodne trgovine.
4. Odredbe ovog Ugovora neće se tumačiti tako da obvezuju jednu ugovornu stranku da na ulagatelje druge ugovorne stranke proširi pogodnosti bilo kojeg tretmana, prednosti ili povlastice koje je odobrila ulagateljima bilo koje treće države slijedom obveza te ugovorne stranke kao članice neke carinske, ekonomske ili monetarne unije, zajedničkog tržišta ili područja slobodne trgovine, koje proizlaze iz nekog međunarodnog ugovora ili dogovora o uzajamnosti te carinske, ekonomske ili monetarne unije, zajedničkog tržišta ili područja slobodne trgovine.

5. Odredbe ovog Ugovora neće se tumačiti tako da obvezuju jednu ugovornu stranku da proširi na ulagatelje druge ugovorne stranke, ili na ulaganja ili povrate tih ulagatelja, pogodnosti bilo kojeg tretmana, prednosti ili povlastice koje ugovorna stranka može pružiti na osnovi bilo kojeg međunarodnog ugovora ili dogovora koji se u potpunosti ili djelomično odnosi na oporezivanje."

Članak 2.

Članak 7. Ugovora mijenja se tako da se iza stavka 3. dodaje novi stavak 4. koji glasi:

"4. Odredbe stavaka 1. 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje mjere koje je usvojila Europska unija."

Članak 3.

Iza članka 8. Ugovora dodaje se novi članak 9. koji glasi:

"Članak 9.
Osnovni sigurnosni interesi

"Ovaj Ugovor neće spriječiti bilo koju od ugovornih stranaka da primjeni mjere potrebne za održavanje javnog reda, za ispunjenje svojih obveza glede održavanja ili uspostavljanja međunarodnog mira i sigurnosti, ili zaštite vlastitih osnovnih sigurnosnih interesa koji mogu uključivati interese koji proizlaze iz njenog članstva u carinskoj, ekonomskoj ili monetarnoj uniji, zajedničkom tržištu ili području slobodne trgovine."

Članak 4.

Članci 9., 10., 11., 12. i 13. Ugovora postaju članci 10., 11., 12., 13. i 14.

Članak 5.

Ovaj Dodatni protokol čini sastavni dio Ugovora.

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu tridesetog dana nakon datuma primitka posljednje pisane obavijesti, kojom se ugovorne stranke međusobno izvješćuju, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.

Sastavljeno u Rimu, dana 01. kolovoza 2012., u dva izvornika, svaki na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Republike Hrvatske

Za Vladu
Republike San Marino

